

PIĘSTUK (1) *sb m*

A pl pięstuki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład z HerburtStat).

Cios zadany pięścią:

W połączeniu szeregowym: Rector/ żaki y Studenty íwé in caufis criminalibus mnieyfzych/ iáko o zawłófkí/ y o pięstuki/ y zkrwáwienié [pro capillatione offensioneque cum palmo vel pugno, ad effusionem sanguinis JanPrzyw 219]/ ále nie w wielkiéy zwáádzie vczynioné/ ma moc łádzić SarnStat 203.

DDJ